

Добрила Николић- Дипломирани филолог и професор немачког језика

Рођена је 28. јула 1939. године у Горњој Јеховини у Босни и Херцеговини где се је њен отац затекао са службом при војсци Краљевине Југославије. Са својом мајком Јелисаветом је као избеглица 1941. године преко Зајечара дошла назад у Пирот, у завичај својих родитеља. Сестру Надицу је изгубила 1943. године.

Основну школу и Гимназију је завршила у Пироту а филолошки факултет у Београду. Стекла је звање дипломираног филолога и професора немачког језика.

Студирала је тешко, издржавајући се од стипендије државе и од скромних примања њене мајке, која је постала инвалидски пензионер када је Добрила имала само 20 година. То је није спречавало да марљиво учи и све испите на факултету полаже у року са високим оценама и десетком на дипломском испиту. Као други језик савладала је енглески, који је касније усавршавала у Лондону, на Оксфорду и Кембриџу.

Током школовања се успешно бавила гимнастиком а обожавала је пливање и дуготрајан боравак на мору. По завршетку студија се, након краћег боравка и бављења професуром у месту Јаково код Београда, враћа у Пирот и запошљава у фабрици гумених производа Тигар, где је читав радни век провела радећи на месту преводиоца. Успешно је преводила са немачког и енглеског и посебно савладала индустријску терминологију, стварајући самостално речнике термина из области гумарства и машинства. И поред бројних позива

од фирми из многих градова, није желела да напушта Пирот.

Током каријере је као предавач и испитивач сарађивала са скоро свим основним и средњим школама у граду и округу. Професионално и туристички је боравила у већини земаља Европе, успевајући да научи италијански, грчки и есперанто. Могла је веома добро да се споразумева на француском, а разумевала је и латински језик. Стекла је звање судског тумача и за немачки и за енглески језик, што су многи оценили као праву реткост. Преводила је материјале и текстове за многе фирме, појединце, институције, факултете, институте... Њене преводе су сви сарадници и колеге безрезервно прихватили и била је истакнути члан Удружења преводилаца у Београду. Држала је разне врсте курсева и предавања за појединце и институције у граду као и за полазнике из Тигра и бројних других фабрика.

Иза себе је оставила сина Бобана из брака са Предрагом Николићем (Драганом „Марковим“) и две унуке: Христину и Емилију на које је била посебно поносна јер су изванредно овладале енглеским и француским језиком. Преминула је у Пироту, априла 2016. године.